

Radion COJOCARU,

doctor în drept, conferențiar universitar,
șef al Catedrei „Științe penale” a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI

Andrei CAZACIOV,

asistent universitar al Catedrei „Științe penale”
a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, master în drept

LATURA OBIECTIVĂ A INFRAȚIUNII DE PROXENETISM – CONȚINUT ȘI CARACTERIZARE*Rezumat*

Infrațiunea de proxenetism este incriminată la art. 220 C. pen. al Republicii Moldova, normă ce exprimă preocuparea legiuitorului nostru de a preveni această faptă prejudiciabilă prin mijloace juridico-penale. În prezenta lucrare autorii analizează infrațiunea de proxenetism prin prisma laturii obiective a infracțiunii care permite corecta înțelegere a mecanismului de săvârșire a acestei fapte infracționale. Totodată, o problemă prioritară a acestui studiu o constituie corecta delimitare a infracțiunii de proxenetism de traficul de persoane prin prisma laturii obiective a infracțiunii.

Cuvinte-cheie: infrațiune, proxenetism, prostituție, trafic de ființe umane, trafic de copii etc.

Summary

The crime of pimping is incriminated by art. 220 of the Penal Code of the Republic of Moldova, the norm which show that our Legislation is concerned to prevent this prejudicial act by criminal mean. In this paper the authors analyzes the crime of pimping in the light of the objective side of the offense which allows correct understanding of the mechanism of committing this kind of criminal act. However, a major problem of this study is correct delimitation between the crime of pimping with human trafficking through the objective side of the offense.

Keywords: crime, pimping, prostitution, human trafficking, child trafficking, etc.

Introducere. Proxenetismul este indispensabil legat și derivă din noțiunea de „prostituție”. Prostituția ca fenomen juridic reprezintă o activitate ce are, de regulă, un caracter sistematic de oferire a serviciilor sexuale în schimbul procurării mijloacelor de existență. Comerțul cu propriul său corp, cu propria sa viață sexuală, în scopul procurării mijloacelor de existență, și dezertarea din câmpul muncii oneste caracterizează în esență fapta de prostituție.

Legislația penală a R. Moldova nu prevede răspunderea pentru prostituție, întrucât legiuitorul a considerat că o asemenea faptă nu atinge acel nivel de pericolozitate caracteristic faptelor prejudiciabile incriminate ca infracțiuni. Fapta de prostituție este pedepsită, însă pe cale contavențională la art. 89 C. contr., potrivit căruia practicarea prostituției se sancționează cu amendă de la 40 la 60 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 40 de ore.

Proxenetismul este activitatea orientată spre antrenarea persoanei în practicarea

prostituției, organizarea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

De asemenea, proxenetismul reprezintă de departe cea mai periculoasă formă de parazitism social și una din cele mai josnice, mai cinice și mai abjecte manifestări ale conștiinței înapoiate, pervertite. Pericolul social deosebit al acestei fapte constă în împrejurarea că face din practicarea prostituției de către o altă persoană o sursă ilicită de câștig și de procurare a mijloacelor de trai și deci în rolul nefast pe care această faptă îl joacă în favorizarea fenomenului prostituției [1, p. 365].

Legiuitorul a considerat, pe bună dreptate, că proxenetismul provoacă, în același timp, o gravă tulburare în desfășurarea relațiilor de conviețuire socială. Totodată, proxenetismul constituie un fenomen favorabil pentru săvârșirea altor fapte social-periculoase, cum ar fi traficul de ființe umane, traficul de copii etc.

Potrivit textului de lege incriminat la art. 220 alin. (1) C. pen., proxenetismul este definit ca fiind îndemnul sau determinarea la

prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.

Metode și materiale aplicate. În limitele de studiu ale acestui articol, în calitate de metodă de cercetare principală a fost utilizată metoda analizei logice și metoda interpretării logice. Totodată, a fost aplicată pe scară largă și metoda empirică, metodă care în prezentul studiu s-a axat pe analiza unor sentințe pronunțate de instanțele judecătorești în materia infracțiunilor de proxenetism și de traficare a persoanelor.

Conținut de bază. Latura obiectivă a proxenetismului se realizează prin forma unei pluralități de acțiuni alternative, care constau în îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Pentru existența componentei de infracțiune este suficientă săvârșirea uneia dintre aceste acțiuni.

Îndemnul reprezintă acțiunea prin care are loc incitarea, trezirea interesului unei persoane pentru ca aceasta să practice prostituția, încurajarea acesteia întru învingerea ezitărilor care o împiedică să practice prostituția (de exemplu, promisiunea unei vieți mai ușoare, fără muncă, cu distracții etc.).

Pentru existența faptei în această modalitate nu este necesar ca influențarea să aibă drept efect luarea hotărârii persoanei de a practica prostituția. Prin urmare, îndemnul nu este condiționat de începerea activității de practicare a prostituției. De asemenea, nu are importanță dacă persoana asupra căreia se realizează incitarea a mai practicat sau nu anterior prostituția.

Îndemnul la prostituție înseamnă mai puțin decât instigarea la aceeași faptă, deoarece nu presupune neapărat determinarea persoanei, adoptarea de către aceasta a hotărârii infracționale sau, eventual, trecerea la executarea unor acte de practicare a prostituției. În consecință, infracțiunea este realizată, în această modalitate de săvârșire, atât în situația în care persoana îndemnată nu a

adoptat hotărârea de a practica prostituția, cât și în situația în care îndemnul s-a adresat unei persoane care luase anterior și independent de activitatea făptuitorului o astfel de hotărâre. Latura obiectivă este cu atât mai mult realizată, cu cât îndemnul la prostituție a fost urmat de determinarea persoanei la săvârșirea faptei [2, p. 231].

Determinarea la prostituție presupune activitatea prin care persoana este influențată să ia hotărârea de a practica prostituția. Acțiunea poate fi realizată prin diferite metode, cum ar fi: oferirea de recompense, convingere, adresare de rugăminți, scutire de datorii etc. În modalitatea analizată infracțiunea de proxenetism se consideră consumată din momentul în care persoana a luat hotărârea de a practica prostituția.

În speță este relevant următorul caz din practica judiciară: S.N., împreună și de comun acord cu P.O., întâlnindu-se cu cunoscuta lor B.V., i-a propus practicarea prostituției în Turcia, promițându-i acordarea ajutorului și suportarea tuturor cheltuielilor de deplasare și obținerea de la aceasta a unui câștig bun [3].

Înlesnirea practicării prostituției este activitatea orientată spre facilitarea sau crearea de condiții pentru practicarea sau continuarea practicării prostituției de către o altă persoană decât făptuitorul. Înlesnirea poate îmbrăca asemenea modalități faptice cum ar fi: punerea la dispoziție a încăperilor pentru practicarea prostituției sau finanțarea unor case de toleranță în acest scop, găsirea potențialilor clienți etc. Infracțiunea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a realizat unul dintre actele înlesnitoare practicării prostituției. Fapta constituie infracțiune chiar dacă a fost săvârșită pentru o singură dată.

Tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției presupune obținerea de profituri, avantaje materiale de orice fel de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană. Foloasele la care se referă dispoziția incriminatoare prevăzută la art. 220 C. pen. pot fi obținute în orice mod și sub orice titlu. Totodată, se cere ca foloasele necuvenite să provină în mod direct din însăși prac-

ticarea prostituției de către o persoană și ca făptuitorul să cunoască proveniența lor.

Pentru existența faptei în modalitatea vizată este indiferent dacă obținerea foloaselor este echivalentul unor servicii pe care proxenetul le face persoanelor care practică prostituția sau al unei „asistențe” acordate persoanei care practică prostituția. Tragerea de foloase se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a obținut măcar pentru o singură dată profituri sau avantaje materiale ca rezultat al practicării prostituției de către o altă persoană.

Este posibil ca făptuitorul să realizeze mai multe dintre acțiunile incriminate la art. 220 C. pen. Atunci când se acționează cu o singură intenție, se va identifica o singură infracțiune, iar atunci când intențiile sunt diferite, activitatea infracțională urmează a fi calificată după regulile concursului de infracțiuni. În acest caz proxenetismul îmbracă forma unei unități legale de infracțiune, și anume, infracțiune unică cu acțiuni alternative.

De asemenea, infracțiunea de proxenetism poate îmbrăca și forma unei unități legale prelungite de infracțiune (infracțiune unică prelungită), caz în care fapta se va consuma din momentul realizării ultimei acțiuni infracționale.

În speță, numita M.N. a fost învinuită de faptul că, în lunile mai-decembrie ale anului 2008, activând în calitate de administrator al unei saune, urmărind scopul de a obține foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, le-a îndemnat pe A.E., V.M., E.D. și E.C. la practicarea prostituției cu mai multe persoane de sex masculin contra sumei de 600 lei pe oră, pentru fiecare, în urma cărui fapt a obținut câte 100 lei pentru o oră de prestare a serviciilor sexuale de la fiecare domnișoară. Tot ea în luna mai a anului 2009, urmărind scopul înlesnirii prostituției de către alte persoane, a telefonat-o pe E.P. și a invitat-o împreună cu prietena sa N.O. în sauna în care activa pentru a presta servicii sexuale clienților contra plată. Ultimele, acceptând invitația, s-au deplasat pe adresa indicată și au prestat clienților acestei saune servicii sexuale contra plată. Procurorul a calificat activitatea infracțională în baza

unui concurs real de infracțiuni: art. 220 alin. (1) și art. 220 alin. (2) lit. c) C. pen. [4].

Este de menționat că până la intrarea în vigoare a Legii pentru completarea și modificarea unor acte legislative nr. 270 din 07.11.2013, la art. 220 alin. (2) lit. c) C. pen. era prevăzută răspunderea penală pentru proxenetismul săvârșit față de două sau mai multe persoane.

Prin sentința pronunțată de către instanța de fond, M.N. a fost achitată, din motiv că faptele menționate nu întrunesc elementele infracțiunii. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel, a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia: M.N. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (1) C. pen. În final, CSJ de bună seamă a constatat că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, aceasta urmând a fi calificată în baza art. 220 alin. (2) lit. c) C. pen., fapt pentru care s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată [4].

Cu referință la acest caz, instanțele judecătorești urmau să stabilească dacă intervalul de timp scurs între faptele săvârșite (decembrie 2008-aprilie 2009) și modurile diferite de operare nu au putut altera unitatea infracțională pentru proxenetismul prelungit. În caz contrar, activitatea infracțională vizată urma să fie calificată după regulile concursului omogen de infracțiuni cu calificări identice.

Pentru corecta calificare a proxenetismului este obligatorie delimitarea acestuia de traficul de ființe umane sau de traficul de copii.

Una dintre cerințele prevăzute de textul incriminator al art. 220 C. pen. este ca fapta de proxenetism să nu întrunească elementele traficului de ființe umane. Din această formulare expresă a textului de lege reiese că proxenetismul săvârșit prin constrângere și exploatarea sexuală a victimei se califică fie ca trafic de ființe umane (art. 165 C. pen.), fie ca trafic de copii (art. 206 C. pen.).

Prin urmare, se exclude posibilitatea identificării unui concurs ideal de infracțiuni între fapta incriminată la art. 220 și cea prevăzută la art. 165 sau art. 206 C. pen. Nu este

exclusă însă posibilitatea identificării unui concurs real de infracțiuni între faptele menționate, în situația în care activitatea infracțională inițial întrunește semnele infracțiunii de proxenetism, bazându-se pe o colaborare benevolă între făptuitor și prostituată, iar ulterior, în urma constrângerii și exploatării în prostituție a victimei, fapta se transformă în trafic de ființe umane.

În acest sens sunt valabile recomandările fixate în pct. 151 al Hotărârii Plenumului CSJ a R. Moldova din 22.11.2004, potrivit căruia, delimitând traficul de ființe umane de proxenetism, urmează de avut în vedere următoarele:

– distincția dintre infracțiunea de trafic de persoane în scopul exploatării sexuale ori practicării prostituției, prevăzută la art. 165 și 206 C. pen., și cea de proxenetism, prevăzută la art. 220 C. pen., constă în obiectele juridice generice diferite ale celor două incriminări, respectiv în valorile sociale diferite protejate de legiuitor prin textele incriminatoare: în cazul traficului de persoane aceasta fiind apărarea dreptului la libertatea de voință și acțiune a persoanei, iar în cazul proxenetismului – apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și de asigurare licită a mijloacelor de existență;

– în raport cu conținutul dispozițiilor legale menționate în art. 220 C. pen., pe de o parte, și art. 165 și 206 C. pen., pe de altă parte, infracțiunea de trafic de persoane se poate realiza numai prin acte de constrângere ori asimilate acestora;

– în cazul în care o persoană, fără a recurge la mijloace de constrângere, îndeamnă sau înlesnește practicarea prostituției, ori trage foloase de pe urma practicării prostituției, aceasta săvârșește infracțiunea de proxenetism, prevăzută la art. 220 C. pen.;

în situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru ob-

ținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute la art. 165 și 206 C. pen.;

proxenetismul se poate manifesta separat. El poate să se transforme în trafic de persoane ori să existe în cumul cu ultimul;

în cazul în care acțiunile subiectului încep ca proxenetism, iar ulterior acesta acționează asupra aceleiași persoane prin modalitățile specificate la lit.d) a prezentului punct, se va constata săvârșirea atât a infracțiunii prevăzute la art. 220 C. pen., cât și a infracțiunii prevăzute la art. 165 ori, după caz, la art. 206 C. pen., în concurs real de infracțiuni [5].

În speță, instanța de fond l-a condamnat pe O.B. în baza art. 165 alin. (2) C. pen., care, înțelegându-se în prealabil împreună cu o altă persoană neidentificată, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de dansatoare striptease, le-a propus lui T.S. și L.T. să plece în Turcia. În acest scop O.B. a ajutat-o pe T.S. să-și perfecteze pașaportul, le-a procurat ambelor bilete de avion la ruta Chișinău-Istanbul, iar când T.S. și L.T. au ajuns la locul de destinație, acestea au fost întâlnite de o persoană necunoscută care le-a confiscat pașapoartele, le-a adăpostit într-un apartament și le-a impus să practice prostituția în scopul înotăcerii datoriei [6].

Într-o altă speță, s-a constatat că B.I., D.N. și A.A. au determinat-o pe S.N. să plece în orașul Istanbul, Turcia pentru a practica prostituția. Ulterior, S.N. a fost adăpostită într-un apartamentul din mun. Chișinău, iar mai apoi a fost transportată la locul de destinație unde a practicat prostituția. După o lună de zile S.N. a revenit în R. Moldova [7].

Acțiunile respective au fost încadrate „...de către instanța de fond în baza art. 220 alin. (1) C. pen., ca proxenetism, exprimat prin determinarea la prostituție și înlesnirea pentru practicarea prostituției”. Colegiul penal al CSJ a concluzionat: „Instanța de fond a recalificat eronat acțiunile lui B.I. din prevederile art. 165 alin. (2) lit. d) în baza art. 220 alin. (1) C. pen. (...). În cazul pro-

xenetismului, prostituata, de regulă, nu este victimă. În această situație între prostituată și proxenet există niște relații benevole. De regulă, persoana care se ocupă cu prostituția își selectează partenerul, ori îl acceptă, pe când victimei traficului nu-i sunt caracteristice aceste particularități. În speța examinată, partea vătămată a fost recrutată (...) apoi adăpostită pe un timp, până i s-au perfectat documentele de identitate și de călătorie, după care transportată în scop de exploatare sexuală comercială, în Turcia, unde a fost primită și exploatată sexual contra plată. Ca urmare, atâta timp cât dispoziția art. 220 C. pen. nu conține acțiunile enumerate în art. 165 alin. (1), săvârșirea acestora constituie infracțiunea de trafic de ființe umane, și nu de proxenetism” [8].

Deși suntem de acord cu anumite constatări făcute de instanța superioară, soluția pronunțată nu s-a bazat pe împrejurări certe din care să rezulte aplicarea în privința victimei a vreuneia dintre metodele traficului de ființe umane prevăzute la art. 165 C. pen. din care să rezulte faptul constrângerii. Instanța a făcut referire doar la acțiunile traficului de ființe umane (recrutarea, transportarea și primirea) fără ca elementul probatoriu să reflecte metodele de constrângere ce au fost aplicate asupra victimei. Fără aceste elemente de constrângere însă, latura obiectivă a traficului de ființe umane nu este întregită.

Mai este de menționat că îndemnul sau determinarea unei persoane minore la practicarea prostituției urmează a fi calificat de fiecare dată ca trafic de copii (art. 206 C. pen), întrucât victima nu are nivelul necesar de dezvoltare psihologic și social care să-i permită să înțeleagă, pe de o parte, caracterul imoral și ilicit al activității de prostituție, iar pe de altă parte, natura unei asemenea activități și efectele pe care le-ar putea produce.

În speță, instanța de fond a constatat că în luna noiembrie a anului 2003, T.T. împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată pe nume „O...”, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul angajării la lucru în Germania în calitate de vânzătoare, a recrutat-o pe minora S.V., organizându-i transportarea în Turcia, unde

a adăpostit-o în hotelul „B...” din orașul Istanbul și a determinat-o să întrețină relații sexuale contra plată, însușind împreună cu persoana neidentificată sumele de bani plătite de clienți. Tot T.T. în luna decembrie a anului 2003 a recrutat-o cu același scop și pe T.L., organizându-i transportarea ei în Turcia unde, de asemenea, a instalat-o în hotelul „B...” din orașul Istanbul. Ulterior, în luna ianuarie 2004, T.T. din nou a recrutat-o pe S.V. pentru practicarea prostituției, a transportat-o în Turcia și a instalat-o în același hotel, determinând-o să întrețină relații sexuale contra plată, iar dânsa cu persoana neidentificată însușeau sumele de bani plătite de clienți pentru serviciile sexuale.

Instanța de fond a calificat fapta infracțională realizată de T.T. în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și în baza art. 220 alin. (1) C. pen. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea ei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpației să fie reîncadrate din prevederile art. 220 alin. (1) și 220 alin. (2) C. pen., în cele ale art. 206 alin. (2) lit. a), art. 165 alin. (2) lit. a) b) d), art. 206 alin. (3) lit. a) C. pen. și de inculpata T.T., care a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate. Prin decizia Curții de Apel Chișinău (...) a fost admis apelul procurorului, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care T.T. a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. a), d) C. pen. și în baza art. 206 alin. (2) lit. a) C. pen. Această soluție de calificare a fost păstrată și de către CSJ [9].

Concluzii. Se poate observa că în accepțiunea CSJ, la baza delimitării infracțiunii de proxenetism de traficul de ființe umane stă elementul de constrângere caracteristic celui din urmă fenomen infracțional. Acest element reiese din două semne inerente traficului de ființe umane: metoda de comitere a faptei și scopul exploatării sexuale comerciale sau exploatării în prostituție.

În dispoziția art. 165 C. pen. sunt prevăzute următoarele metode de traficare, a căror utilizare prezumă actul de constrângere exercitat asupra victimei: amenințarea cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănăta-

tea persoanei; răpirea; confiscarea documentelor; servitutea în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil; amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane atât fizice, cât și juridice; înșelăciunea; abuzul de poziție de vulnerabilitate sau abuzul de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane.

Prin urmare, fapta va fi calificată ca trafic de ființe umane dacă îndemnul sau determinarea la practicarea prostituției a fost realizat prin una dintre metodele prevăzute la art. 165 C. pen. și se comite în vederea recrutării, transportării, adăpostirii, primirii ori transferării victimei în scop de exploatare în prostituție.

De pe aceleași poziții urmează a fi delimitat traficul de ființe umane de proxenetismul săvârșit prin tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției. Atunci când făptuitorul a traficat victima, iar ulterior obține foloase materiale de pe urma exploatării în prostituție a acesteia, fapta va cădea sub incidența normelor referitoare la traficul de ființe umane, respectiv traficul de copii.

Referințe bibliografice

1. V. Dongoroz, I. Fiodor, S. Kahane etc., Explicații teoretice ale Codului penal român, ediția a II-a, vol. IV, București, Ed. All Beck, 2003.
2. O. Loghin, A. Filipaș, Drept penal român. Partea specială, Ed. Casa de Editură și Presă „Șansa” – S.R.L., București, 1992.
3. Decizia CSJ a R. Moldova din 16 iunie 2009 nr. 1ra-573/09.
4. Decizia CSJ a R. Moldova din 20 iulie 2010 nr. 1ra-688/2010.
5. Buletinul CSJ a R. Moldova, nr. 8, 2005.
6. Sentința a fost atacată cu apel în interesele inculpatei, prin care s-a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile ei să fie reîncadrate din prevederile art. 165 alin. (2) C. pen. în cele ale art. 220 alin. (1) C. pen. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2006, a

fost admis apelul în interesele inculpatei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia O.B. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (1) C. pen. Nefind de acord cu hotărârea instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței instanței de fond, motivând că în cauză sunt suficiente probe care dovedesc vinovăția lui O.B. de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) C. pen. La 15 mai 2007, Colegiul penal al CSJ a admis apelul declarat de procuror, a casat decizia instanței de apel, menținând sentința instanței de fond. Plenul CSJ a concluzionat: (...) victima traficului de ființe umane este constrânsă să acționeze împotriva dorinței sale, prin aplicarea diverselor tipuri de constrângere sau înșelăciune. Acest fapt este valabil și în cazul în care victima își dă consimțământul de a se implica în prostituție în timp ce este conștientă de natura lucrului care va fi prestat ori dânsa putea să fie eronat informată (înșelată, constrânsă etc.) în ce privește condițiile în care va lucra (...). Tot ea a urmărit ca părțile vătămate să fie preluate de către cetățeanul neidentificat la aeroportul din Istanbul, care le-a luat pașapoartele și a dirijat exploatarea sexuală comercială a acestora. Instanțele de fond și de recurs au ajuns corect la concluzia de vinovăție a lui O.B., calificând just acțiunile acesteia în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) C. pen., ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea în scopul exploatării sexuale comerciale, săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate asupra a două persoane, acțiuni săvârșite de două persoane. A se vedea Decizia CSJ a R. Moldova din 23 noiembrie 2009 nr. 1ra-399/09.

7. Decizia CSJ a R. Moldova din 21 mai 2013 nr. 1ra-181/13.
8. Decizia CSJ a R. Moldova din 21 mai 2013 nr. 1ra-181/13.
9. Decizia CSJ a R. Moldova din 21 mai 2010 nr. 4-1 re-703/10.